

DOI: <https://doi.org/10.37634/efp.2026.6.10p>
УДК 342.9:351.82:

Олександр Миколайович **БУХАНЕВИЧ**

д.ю.н., професор, Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова; Державний секретар
Міністерства юстиції України; Заслужений юрист України
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6397-0715>
e-mail: o_bukhaneyych@univer.km.ua

Андрій Степанович **ДЗЕРА**

аспірант, Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова
ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-6234-4488>
e-mail: Dzera_andrii@proton.me

ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ: УКРАЇНСЬКИЙ ТА ЧЕСЬКИЙ ДОСВІД

У статті проведено дослідження порівняльно-правових аспектів регулювання альтернативної енергетики відповідно до чеського законодавства. Вказано, що особливим в українській практиці правового регулювання альтернативної енергетики порівняно з чеським законодавством є по-перше, використання поняття «альтернативні джерела енергії» для позначення відновлювальних джерел енергії та вторинних енергетичних ресурсів, а по-друге, вужче визначення змісту джерел, що є вторинними джерелами енергії, оскільки чеське законодавство до таких відносить будь-які джерела, енергетичний потенціал яких виникає як побічний продукт під час господарської діяльності.

Ключові слова: альтернативна енергетика, регулювання у сфері альтернативної енергетики, стимулювання альтернативної енергетики, зелений тариф, чеське законодавство

Стаття надійшла 29.04.2026

Статтю прийнято 18.05.2026

Статтю опубліковано 29.05.2026

ВСТУП

Стрімка трансформація глобального енергетичного сектору, зумовлена кліматичними змінами та вичерпністю традиційних викопних ресурсів, змушує європейські держави активно модернізувати свої правові системи. У цьому контексті особливу актуальність набуває дослідження механізмів правового регулювання альтернативної енергетики в країнах Центральної та Східної Європи, які мають подібну з Україною історичну спадщину енергетичної залежності. Поняття «альтернативна енергетика» охоплює правові відносини стосовно виробництва, транспортування та споживання енергії з відновлюваних джерел, що потребує чіткої та гнучкої нормативної бази. Досвід Чеської Республіки є надзвичайно показовим, оскільки Чехія пройшла складний шлях від вугільно-орієнтованої економіки до інтенсивного впровадження «зелених» технологій. Порівняльний аналіз правового забезпечення енергетичного переходу в Чехії дає змогу виявити оптимальні моделі співвідношення державного контролю та ринкових стимулів порівняно з відповідним досвідом в Україні, особливо в контексті адаптації законодавства України до вимог Третього та Четвертого енергетичного пакетів ЄС, а також Директиви (ЄС) 2018/2021. Вище викладене зумовлює необхідність наукового дослідження чеського досвіду регулювання у сфері альтернативної енергетики, вироблення особливостей їх законодавства порівняно із законодавством України.

Наукове дослідження питання правових аспектів здійснення регулювання у сфері енергетики, зокрема альтернативної, проведено в адміністративно-правовій доктрині цілим рядом науковців. Зокрема, в науковому дослідженні Д.О. Штоди досліджено теоретико-правових аспектів регулювання відносин у сфері використання альтернативних джерел енергії, питання поняття та принципів, об'єктів, суб'єктів, форм та методів адмі-

ністративно-правового регулювання відносин у сфері використання альтернативних джерел енергії, в наукових працях А.А. Корольова, І.Л. Самсіна, Р.О. Гавріка, І.Л. Литвиненко, Д.Ю. Полухович досліджено окремі аспекти державного регулювання у сфері альтернативної енергетики. Однак питання зарубіжного досвіду правового регулювання у сфері альтернативної енергетики залишається дослідженим недостатньо. Відповідні питання піднімалися лише на рівні публікацій С.Д. Білоцького, Є.О. Платонові та С.О. Сечіна, однак ці науковці досліджували передусім досвід правового регулювання за правом ЄС, а не за законодавством окремих держав-членів ЄС, зокрема законодавством Чеської республіки.

МЕТА статті – дослідження порівняльно-правових аспектів регулювання альтернативної енергетики відповідно до чеського законодавства.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Ця робота базується на працях вітчизняних вчених, чинному законодавстві, а також на матеріалах періодичних видань. У дослідженні застосовано методи аналізу і синтезу, порівняння та узагальнення, а також низку інших методів.

РЕЗУЛЬТАТИ

Як вірно зазначає Є. О. Платонова, політика країн ЄС у сфері використання альтернативних джерел енергії характеризується розгалуженим нормативно-правовим забезпеченням, застосуванням різних інструментів та ініціатив, функціонуванням дієвої системи моніторингу та контролю за їх застосуванням, комплексним поєднанням з іншими напрямками державного регулювання, що свідчить про її успішність; система енергетичного законодавства ЄС характеризується єдиною нормативно-правовою базою, що формується низкою директив і дорожніх карт, розроблених Єврокомісією, а на

національному рівні – національними стратегіями, а також окремими законами, що врегульовують правовідносини зі здійснення виробництва, продажу та використання окремих видів енергії, зокрема добутої з альтернативних джерел [1], зокрема законодавчими актами, прийнятими парламентом Чеської республіки.

Така ієрархічність джерел енергетичного законодавства загалом притаманна усім державам, що є членами ЄС, зважаючи на вимоги п. 2 ст. 4 Договору про функціонування ЄС, відповідно до якого правове регулювання енергетики держав-членів ЄС відноситься до спільної компетенції як ЄС, так і окремих держав-членів ЄС [2].

Першу категорію джерел законодавства про альтернативну енергетику формують зокрема директиви Європейського парламенту та Ради ЄС, такі як: Директива 2009/28/ЄС від 23 квітня 2009 р. «Про заохочення використання енергії з відновлюваних джерел та внесення змін і згодом скасування Директив 2001/77/ЄС і 2003/30/ЄС», Директива 2009/30/ЄС від 23 квітня 2009 р. «Про внесення змін до Директиви 98/70/ЄС про паливні стандарти» [3], Директива (ЄС) 2018/2001 від 11 грудня 2018 р. «Про стимулювання використання енергії з відновлюваних джерел» [4], а також Директива (ЄС) 2023/2413 від 18 жовтня 2023 р. про внесення змін до Директиви (ЄС) 2018/2001, Регламенту (ЄС) 2018/1999 та Директиви 98/70/ЄС щодо сприяння використанню енергії з відновлюваних джерел та скасування Директиви Ради (ЄС) 2015/652 [5]. Основним джерелом в цьому контексті є Директива (ЄС) 2018/2001, яка встановлює загальну основу для сприяння використанню енергії з відновлюваних джерел, встановлює правила із фінансової підтримки електроенергії з відновлюваних джерел, із власного споживання такої електроенергії, з використання енергії з відновлюваних джерел у секторі опалення та охолодження та транспортному секторі, про регіональне співробітництво між державами-членами, а також між державами-членами та третіми країнами, про гарантії походження, про адміністративні процедури та про інформацію та навчання [6].

Другий – національний – рівень законодавства про альтернативні джерела енергії представлений актами, які приймаються законодавчими органами держав-членів ЄС в частині, що не визначена або відповідає положенням енергетичних директив ЄС. В Чеській республіці такими правовими актами є зокрема такі: Закон № 165/2012 від 31 січня 2012 р. «Про підтримувані джерела енергії та про внесення змін до деяких законів», яким здійснено урегулювання поняття джерел енергії, що відносяться до альтернативних джерел енергії, особливості державного регулювання у сфері альтернативної енергетики, а також підтримки суб'єктів господарювання, що здійснюють виробництво, продаж та використання енергії, створеної з альтернативних джерел [7], а також Закон № 458/2000 від 29 грудня 2000 р. «Про умови ведення бізнесу та діяльність державного управління в енергетиці та про внесення змін до деяких законів (Закон про енергетику)», який регулює умови ведення господарської діяльності та державного регулювання у сфері енергетики, зокрема у сфері електроенергетики, газу та опалення, а також пов'язаними з цим права та обов'язки фізичних та юридичних осіб [8].

Поняття альтернативних джерел енергії знаходимо

в § 1 Закону, який, однак, застосовує для його позначення два паралельні поняття: «відновлювані невикопні джерела енергії» та «вторинні джерела енергії». До першої категорії джерел альтернативної енергії Закон відносить енергію вітру, енергію сонячного випромінювання (теплову та фотоелектричну), геотермальну енергію, енергію навколишнього середовища, енергію припливів або хвиль та іншу енергію океану, енергію води, енергію біомаси та вироблене з неї паливо, енергію звалищного газу, енергію шламового газу з очисних споруд та енергію біогазу; до другої категорії – джерела, енергетичний потенціал яких виникає як побічний продукт за конверсії та кінцевого споживання енергії, за виділення з бітумінозних порід, зокрема дегазаційного та видобувного газу, або за використання енергії чи утилізації відходів та заміників палива, вироблених на основі відходів або під час іншої господарської діяльності [7]. В цьому аспекті чеське законодавство про альтернативну енергетику близьке до українського: Закон України «Про альтернативні джерела енергії» також застосовує поняття «відновлювані джерела енергії» та «вторинні енергетичні ресурси», до перших відносяться енергія сонячна, вітрова, геотермальна, гідро-термальна, аеротермальна, енергія хвиль та припливів, гідроенергія, енергія біомаси, газу з органічних відходів, газу каналізаційно-очисних станцій, біогазів, а до других – доменний та коксівний газ, газ метан дегазації вугільних родовищ, перетворення скидного енергопотенціалу технологічних процесів [9]. Особливим в національній практиці правового регулювання альтернативної енергетики є по-перше, застосування поняття «альтернативні джерела енергії» для позначення відновлювальних джерел енергії та вторинних енергетичних ресурсів, а по-друге, вужче визначення змісту джерел, що є вторинними джерелами енергії, оскільки чеське законодавство до таких відносить будь-які джерела, енергетичний потенціал яких виникає як побічний продукт під час господарської діяльності.

В § 3 Закону № 165/2012 визначено особливості державного регулювання у сфері альтернативної енергетики в Чеській республіці – через визначення форм та видів підтримки суб'єктів господарювання, що здійснюють виробництво енергії з альтернативних джерел в Інтегрованому національному енергетичному та кліматичному плані, розробленим Міністерством промисловості та торгівлі та затвердженим Урядом Чеської республіки з урахуванням вимог енергетичних регламентів ЄС. В цьому документі визначено: а) види підтримки, що надаються державою для електростанцій, що вводяться в експлуатацію або модернізуються з 1 січня 2022 р.; типи підтримуваних ресурсів та потужність електростанцій, теплогенераційних установок та біометаногенераційних установок; кількість тепла з відновлюваного джерела, що подається до теплорозподільного об'єкта системи тепlopостачання у разі спільного спалювання відновлюваного джерела та невідновлюваного джерела; визначення тепла, на яке не поширюється підтримка перехідної теплової трансформації в системах тепlopостачання; вартість дозволу на викиди парникових газів, що забезпечує перехід до трансформації виробництва тепла; максимальний розмір фінансового забезпечення у разі проведення аукціону; умови отримання права на отримання підтримки, зокрема фі-

нансової, а також строк її надання; характеристики установки з виробництва тепла з використанням біомаси, для якої застосовується умова постачання виробленого тепла до ефективної системи теплопостачання, заводу з виробництва біометану, до якого застосовується біометановий носій [7]. Крім того, Законом про енергетику № 458/2000 визначено й інші форми державного регулювання, які однак загальні як до суб'єктів правовідносин у сфері альтернативної енергетики (виробників, споживачів, операторів розподілу), так і до суб'єктів правовідносин у сфері енергетики, що не відносяться до альтернативної, зокрема через надання дозволів, ліцензій, визначення правил виробництва, розподілу та використання енергії того чи іншого виду [8].

Підтримка суб'єктів господарювання, що здійснюють виробництво, продаж та використання енергії, створеної з альтернативних джерел здійснюється через фінансування таких суб'єктів:

а) для суб'єктів, що здійснюють виробництво електричної енергії з альтернативних джерел: шляхом надання бонусу за зелену електроенергію, аукціонного бонусу або визначення пільгової купівельної ціни. Водночас надається лише одна форма підтримки, за умови якщо виробник зареєстрував в системі оператора ринку обрану форму підтримки електроенергії та її зміну (водночас є можливою щорічно зміна форми підтримки) (§ 8);

б) для суб'єктів, що здійснюють виробництво теплової енергії з альтернативних джерел: шляхом надання інвестиційної (для будівництва тепловиробничих установок) або оперативної (для наявних тепловиробничих установок) теплової підтримки, а також виплати бонусу за зелене тепло, за умови, якщо тепловиробнича установка введена з 1 січня 2022 р., які на день введення в експлуатацію не старші 5 років або яким з 1 січня 2022 р. проведено повну заміну викопного палива для виробництва тепла відновлюваним джерелом енергії (§§ 23 і 26);

в) для суб'єктів, що здійснюють виробництво біометану через надання бонусу за зелений біометан (§ 27) [7].

Чеським законодавством визначено, що витрати на підтримку електроенергії, операційну теплову підтримку, підтримку перехідної теплової трансформації та підтримку біометану покриваються через оператора ринку з фондів, які складаються з: продажів з платежів компонента ціни послуги системи розподілу та компонента ціни послуги системи передачі для підтримки електроенергії; коштів кошти з фінансової безпеки; субсидій з коштів державного бюджету; надходжень від аукціонів квот відповідно до Закону про умови торгівлі квотами на викиди парникових газів, що реалізується через відділення Міністерства промисловості та торгівлі; позитивною різницею між очікуваною ринковою ціною електроенергії від низьковуглецевої генеруючої установи на організованих ринках і ціною реалізації; доходів від аукціонів гарантій походження енергії (§ 28) [7].

Українським законодавством, на відміну від чеського, визначено усі форми державного регулювання у сфері альтернативної енергетики на рівні одного закону. Так, відповідно до ст.ст. 4-6 і 8 Закону України «Про альтернативні джерела енергії» таке регулювання здійснюється через: розроблення загальнодержавних, галузевих та місцевих програм у сфері альтернативних джерел енергії, їх супроводження, контроль за їх вико-

нанням; розроблення і прийняття органами виконавчої влади в межах їх компетенції правових актів, якими визначаються правила виробництва, передачі, транспортування, постачання, зберігання і споживання енергії, виробленої з альтернативних джерел, а також підтвердження походження електричної енергії, виробленої з відновлюваних джерел енергії; здійснення координації та узгодження галузевих і місцевих програм у сфері альтернативних джерел енергії із загальнодержавними програмами; здійснення контролю за додержанням вимог законодавства у сфері альтернативних джерел енергії; встановлення тарифів на електричну енергію, вироблену на об'єктах альтернативної енергетики, а також на теплову енергію, видобуту з альтернативних джерел; заохочення наукової діяльності у відповідній сфері; організаційне та фінансове забезпечення заходів у сфері альтернативних джерел енергії. У ст.ст. 9, 9¹, 9² Закону визначено форми державного регулювання у сфері альтернативної енергетики, які близькі до чеської «підтримки альтернативної енергетики». Такими є: а) застосування економічних важелів і стимулів, передбачених законодавством про енергозбереження та охорону довкілля, з метою розширення використання альтернативних джерел енергії; б) створення сприятливих економічних умов для спорудження об'єктів альтернативної енергетики; в) забезпечення безоплатного здійснення прокладання кабельних ліній від трансформаторних підстанцій до місць встановлення електричних зарядних станцій потужністю до 200 кВт та розроблення необхідної для таких підключень проектно-інженерної документації; г) стимулювання виробництва електричної енергії з альтернативних джерел енергії через встановлення Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг і виплату «зеленого тарифу» для кожного суб'єкта господарювання, який виробляє електричну енергію з альтернативних джерел енергії, за кожним видом альтернативної енергії та для кожного об'єкта електроенергетики або для кожної черги будівництва електростанції; д) виплата надбавки до «зеленого тарифу» для введених в експлуатацію з 1 липня 2015 р. до 31 грудня 2024 р. об'єктів електроенергетики [9]. Як бачимо, українським законодавством про регулювання у сфері альтернативної енергетики, з одного боку, визначено усі форми такого регулювання на рівні одного закону, а з іншого – стимулювання виробництва енергії з альтернативних джерел стосується лише електричної енергії, на відміну від чеського законодавства, яке поширює таку підтримку й на виробників біометану та теплової енергії.

ВИСНОВКИ

На підставі вище викладеного можемо зазначити, що чеський досвід правового регулювання у сфері альтернативної енергетики досить близький до українського. Питання визначення кола джерел електричної та інших видів енергії, що відносяться до джерел альтернативної енергетики, а також нормативно-правові засади здійснення регулювання у сфері альтернативної енергетики базуються на спеціальному законі про підтримувані джерела енергії, попри наявність загального закону про енергетику. Як у чеському, так і в українському законах про альтернативну енергетику здійснено врегу-

лювання поняття джерел енергії, що відносяться до альтернативних джерел енергії, особливості державного регулювання у сфері альтернативної енергетики, а також підтримки суб'єктів господарювання, що здійснюють виробництво, продаж та використання енергії, створеної з альтернативних джерел. Особливим в українській практиці правового регулювання альтернативної енергетики порівняно з чеським законодавством є по-перше, застосування поняття «альтернативні джерела енергії» для позначення відновлювальних джерел енергії та вторинних енергетичних ресурсів, а по-друге, вужче визначення змісту джерел, що є вторинними джерелами енергії, оскільки чеське законодавство до таких відносить будь-які джерела, енергетичний потенціал яких виникає як побічний продукт під час господарської діяльності. Також українським законодавством про

регулювання у сфері альтернативної енергетики, з одного боку, визначено усі форми такого регулювання на рівні одного закону, а з іншого – стимулювання виробництва енергії з альтернативних джерел стосується лише електричної енергії і лише через встановлення і виплату «зеленого тарифу», надбавки до нього, безоплатне виконання низки робіт, на відміну від чеського законодавства, яке поширює таку підтримку й на виробників біометану та теплової енергії і передбачає ширший перелік форм такої підтримки: надання бонусу за зелену електроенергію, аукціонного бонусу або визначення пільгової купівельної ціни для виробленої електричної енергії, надання інвестиційної або оперативної теплової підтримки, виплати бонусу за зелене тепло, бонусу за зелений біометан.

Список використаних джерел

1. Платонова Є.О. Стимулювання розвитку альтернативної енергетики за законодавством Європейського Союзу. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 1. С. 137-142. DOI: 10.32782/2524-0374/2021-1/32
2. Білоцький С.Д. Еволюція правового регулювання альтернативних (відновлюваних) джерел енергії в праві ЄС. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*. 2015. № 6. С. 87-93. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzizvru_2015_6_16
- 3 Білоцький С. Правове забезпечення зв'язку енергетичної безпеки та альтернативної енергетики в рамках права Європейського Союзу. *Європейське право*. 2012. № 2-4. С. 115-122. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evrpr_2012_2-4_13
4. Директива Європейського Парламенту і Ради Європейського Союзу 2018/2001 від 11 грудня 2018 року про стимулювання використання енергії з відновлюваних джерел. *Законодавство України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_039-18#Text
5. Сечін С.О. Європейський досвід правового стимулювання виробництва енергії з відновлювальних джерел. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. № 3. Т. 3. С. 368-373. DOI: 10.24144/2788-6018.2025.03.3.57
6. Штода Д.О. Адміністративно-правове регулювання відносин у сфері використання альтернативних джерел енергії. дис. ... докт. філ.: 081 – Право. Київ, 2023. 235 с
7. Zákon o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů. Platnost od 30.05.2012. *ZÁKONY PRO LIDI*. URL: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-165>
8. Zákon o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon). Platnost od 29.12.2000. *ZÁKONY PRO LIDI*. URL: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-458>
9. Про альтернативні джерела енергії: Закон України від 20 лютого 2003 року (із наступними змінами та доповненнями). *Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/555-15#n34>

References

1. Platonova Ye.O. Stimulation of the development of alternative energy under the legislation of the European Union. *Legal Scientific Electronic Journal*. 2021. No. 1. pp. 137-142. DOI: 10.32782/2524-0374/2021-1/32
2. Bilotskyi S.D. Evolution of legal regulation of alternative (renewable) energy sources in EU law. *Scientific notes of the Institute of Legislation of the Verkhovna Rada of Ukraine*. 2015. No. 6. pp. 87-93. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzizvru_2015_6_16 (In Ukrainian).
- 3 Bilotskyi S. Legal support of the connection between energy security and alternative energy within the framework of European Union law. *European law*. 2012. No. 2-4. P. 115-122. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evrpr_2012_2-4_13 (In Ukrainian).
4. Directive 2018/2001 of the European Parliament and of the Council of the European Union of December 11, 2018 on the promotion of the use of energy from renewable sources. *Legislation of Ukraine*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_039-18#Text (In Ukrainian).
5. Sechin S.O. European experience in legal stimulation of energy production from renewable sources. *Analytical and comparative law*. 2025. No. 3. Vol. 3. P. 368-373. DOI: 10.24144/2788-6018.2025.03.3.57 (In Ukrainian).
6. Shtoda D.O. Administrative and legal regulation of relations in the field of using alternative energy sources: diss. ... PhD in legal sciences. Kyiv, 2023. 235 p. (In Ukrainian).
7. Zákon o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů. Platnost od 30.05.2012. *ZÁKONY PRO LIDI*. URL: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-165>
8. Zákon o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon). Platnost od 29.12.2000. *ZÁKONY PRO LIDI*. URL: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-458>
9. On alternative energy sources: Law of Ukraine of February 20, 2003 (with subsequent amendments and supplements). *Legislation of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/555-15#n34> (In Ukrainian).

Oleksandr BUKHANEVYCH

Doctor of Legal Sciences, Professor, Leonid Yuzkov Khmelnytskyi University of Management and Law; State Secretary of the Ministry of Justice of Ukraine; Honored Lawyer of Ukraine

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6397-0715>

e-mail: o_bukhaneych@univer.km.ua

Andrii DZERA

postgraduate student, Leonid Yuzkov Khmelnytskyi University of Management and Law

ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-6234-4488>

e-mail: Dzera_andrii@proton.me

**COMPARATIVE LEGAL ASPECTS OF ALTERNATIVE ENERGY REGULATION:
UKRAINIAN AND CZECH EXPERIENCE**

The paper studies the comparative legal aspects of alternative energy regulation in accordance with Czech legislation. It is indicated that the Czech experience of legal regulation in the field of alternative energy is quite close to the Ukrainian one. The issues of defining the range of sources of electricity and other types of energy that are considered alternative energy sources, as well as the regulatory and legal principles for implementing regulation in the field of alternative energy are based on a special law on supported energy sources, despite the existence of a general law on energy. Both the Czech and Ukrainian laws on alternative energy regulate the concept of energy sources that are considered alternative energy sources, the features of state regulation in the field of alternative energy, and support for business entities that produce, sell and use energy generated from alternative sources. What is special in the Ukrainian practice of legal regulation of alternative energy compared to Czech legislation is, firstly, the use of the concept of "alternative energy sources" to refer to renewable energy sources and secondary energy resources, and secondly, a narrower definition of the content of sources that are secondary energy sources, since Czech legislation includes any sources whose energy potential arises as a by-product during economic activity. Also, Ukrainian legislation on regulation in the field of alternative energy, on the one hand, defines all forms of such regulation at the level of one law, on the other hand, stimulating the production of energy from alternative sources applies only to electricity and only through the establishment and payment of a "green tariff", surcharges to it, and free performance of a number of works, unlike Czech legislation, which extends such support to producers of biomethane and thermal energy and provides for a wider list of forms of such support: providing a bonus for green electricity, an auction bonus or determining a preferential purchase price for the produced electricity, providing investment or operational thermal support, paying a bonus for green heat, a bonus for green biomethane.

Keywords: alternative energy, regulation in the field of alternative energy, stimulation of alternative energy, green tariff, Czech legislation